

have sagt: Stemmer ikke. Men der er for mig i hele denne Sag, Nedskæringen af baade Alders- og Invalidere, et andet principielt Spørgsmaal, som netop for mig er et af Hovedspørgsmaalene i hele vor Politik, og det er at faa indført obligatorisk Folkeforsikring. Hvis det skal ske, skal vi i Overgangstiden betale baade efter det gamle System og efter det nye, og hvis saa det gamle System allerede tynger Skatteborgerne saa stærkt, at de har ondt ved at bære det, indser jeg slet ikke, hvorledes vi skal komme ud over denne Overgangstid.

Naar jeg mener, at Folkeforsikring betyder saa umaadelig meget, er det ikke blot, fordi det vil lette Skattebyrden for dem, der skal betale Folkeforsørgelsen, men det er tillige, fordi det vil gøre fremtidige Rente-nydere interesserede i at spare. For det er de ikke. Tværtimod, de straffes jo for det. De faar ikke noget, hvis de selv har været tilstrækkelig sparsommelige. Det er altid kedeligt at maatte gøre Kaarene ringere for dem, der i Forvejen ikke har det for godt, men jeg ser ikke, vi kan komme uden om Nedskæringen, hvis vi vil bort fra Folkeforsørgelsens bundløse Morads over til Folkeforsikringens sikre Grundvold.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Det Udvalg, der har være nedsat angaaende Invalidforsikring, har udført et meget betydeligt Arbejde, som der er al Grund til at takke det for. Udvalgets Flertal har tiltraadt de to Punkter, som var de vigtigste i Ministeriets Forslag, nemlig Nedbringelsen af Statens og Kommunernes Udgifter og Indførelsen af en bedre Kontrol med Tildelelsen af Renten. De Ændringer, der er fremkommet ved Samarbejde mellem Flertallet og Ministeriet, betyder efter min Mening alle Forbedringer. Særlig een Ændring, den, der angaar Tildelelsen af en Rente paa 800 Kr. til svært angrebne Invalidere, anser jeg for et ubetinget Gode, først og fremmest fordi disse Invalidere kan være saa vanskeligt stillede, at de behøver denne Forsørgelse, men dernæst ogsaa fordi man hermed fuldt ud er i Overensstemmelse med Forudsætningerne og den smukke bærende Tanke i Loven af 1921.

Denne bærende Tanke, som tydelig kom frem under Rigsdagsforhandlingerne i 1921, var, at man under de daværende Forhold og med det daværende Prisniveau ingenlunde ansaa 800 Kr. for en for stor Understøttelse ved Invaliditet, ja, man ansaa den maaske snarere for at være for lille, og denne Tanke kan jeg for mit Vedkommende tiltræde, for saa vidt da

angaar virkelig udtalte svære Former af Invaliditet.

Nu i 1927 med det stærkt faldende Prisniveau ønsker vi, Flertallet og jeg, at opretholde denne Rente paa 800 Kr. ved de svære Former og stiller derfor disse Invalidere betydelig gunstigere end i 1921. Kun ved de lettere Grader af Invaliditet — og man tænkte i 1921 neppe paa, hvor lette Grader der kommer ind under denne Lov — faar Invaliderne deres Rente reguleret efter Prisniveauet, og Rentenyderne bliver derved realiter stillet som i 1921.

Jeg tror, at alle de, hvis Syn paa dette Lovforslag er præget af en human Tankegang, og som ønsker at være i Overensstemmelse med den Aand, der prægede Loven af 1921, og som i øvrigt ser Nødvendigheden af, at Statens Udgifter nedsættes i Forhold til Prisniveauet, vil se, at der her af Udvalget er fundet en lykkelig Løsning. Som Følge af den højere Rente ved svær Invaliditet er Præmien sat noget højere end i det oprindelige Forslag, men dog lavere end i 1921 for at kunne opretholde den Besparelse for Stat og Kommune, man har tilsigtet. Hvis man regner med 20 pCt. til svære Invalidere, vil Besparselsen for Staten være ca. 2 Mill. Kr. og for Kommunen ca. 1 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

De øvrige af Flertallets Ændringsforslag er nærmere omtalt af den ærede Ordfører for Udvalget, og dem skal jeg derfor ikke dvæle nærmere ved. Angaaende det socialdemokratiske Mindretals Stilling skal jeg sige, at jeg anser det ikke for nødvendigt at komme nærmere ind derpaa.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg oplæste under sine Udtalelser om Graduering mine Udtalelser af Rigsdagstidenden. Jeg skal i Parentes bemærke, at det er en af det ærede Medlems Specialiteter at oplæse Udtalelser fra Rigsdagstidenden, idet det ærede Medlem ubetinget ikke regner med, at man under Overvejelserne af en Lov kan blive klogere eller faa mere Indsigt i den og stille Forslag, der er mere tilfredsstillende. Men angaaende disse Udtalelser om Graduering skal jeg sige, at den af Flertallet foreslaaede Graduering er saa let paaviselig og let at konstateres, at den uden al Tvivl ikke vil volde nogen Vanskelighed, idet der blot fordres, at det skal konstateres, at vedkommende Invalid er saa hjælpeløs som en blind, saa at han behøver en personlig Medhjælp. Denne Graduering kan ikke være vanskelig selv for Ikke-Læger at foretage.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ankede dernæst, som han tidligere har